

[Lars P. Jensen.]

det rigtige, tør jeg ikke sige, men det kan vi drøfte i udvalget.

Der er flere spørgsmål, som jeg havde lyst til at rejse ved dette lovforslags første behandling, for det første spørgsmålet om lovens administration, for det andet hele licitationsordningen, som jeg nævnte, sidste gang prisloven blev behandlet, og enkelte andre spørgsmål. Da jeg imidlertid har erklæret mig enig med den højtærede minister i, at vi skal lade den slags ting ligge, til vi får den større diskussion, skal jeg afholde mig derfra. Der bliver rig lejlighed til om en måned, når ministeren har fremsat sit lovforslag, at komme tilbage dertil; vi kan også drøfte enkelte af de spørgsmål i det udvalg, der bliver nedsat i forbindelse med dette lovforslag. Jeg skal anbefale lovforslaget.

Anker Lau: Da vi sidste år forlængede prisloven, var der i denne sal en udbredt enighed om, at det var ønskeligt så hurtigt som muligt at få den midlertidige krigs- og krisebetonede prislov afløst af en mere permanent lovgivning om trustler, monopoler og prisaftaler. Der er i og for sig ikke noget som helst nyt i dette, vi havde allerede en sådan lovgivning længe før krigen.

Ved behandlingen sidste år kritiserede man fra flere sider her i salen stærkt den måde, hvorpå trustkommissionen havde grebet sin opgave an, og jeg må tilstå, at jeg faktisk den dag i dag er af samme mening. Der var dog dengang enighed om at pålægge kommissionen at fremskynde arbejdet og i sommerens løb fremkomme med et materiale, som kunne danne grundlag for fremsættelse af et trustlovsforslag i dette efterår.

Jeg fremhævede sidste år, at selvom der var enighed om det ønskelige i at få en trustlov, skulle det nok vise sig, at der ville være store forskelle i meningene om, hvorledes en trustlov skulle skrives, og da en sådan lov jo er af afgørende betydning for hele erhvervslivets stilling og ar-

bejdsmuligheder i det hele taget, er jeg enig i, at der skal fornøden tid til, for at dette arbejde kan gøres således, at der ikke slås noget i stykker, som ikke bør slås i stykker.

Jeg skal naturligvis ved denne lejlighed efterkomme den højtærede ministers henstilling om ikke nu at gå ind i en dyberegående diskussion om, hvorledes en sådan trustlov skulle se ud. Kun synes jeg, det er rigtigt, nu da forslaget forberedes, at tilkendegive, at en trustlov efter min mening ikke er identisk med en skærpet prislov. Det er mit indtryk, at det, der hidtil har foreligget for offentligheden og har været diskuteret i pressen, stort set drejer sig om de samme ting, som vi år efter år har diskuteret ved prislovens behandling.

Jeg synes også, det ville være rigtigt at sige, at den kortlægning af vort erhvervslivs økonomiske struktur, som det var kommissionens opgave at tilvejebringe, ikke foreligger i dag. Med andre ord: vi mangler, man kunne måske kalde det en bevisførelse for de skadelige virkninger, som aftaler, monopoler og trustler har, en bevisførelse, som kommissionen skulle skaffe os som baggrund for en mere detaljeret trustlov end den, vi havde før krigen.

Det gælder om at hindre misbrug af aftaler til en prismæssig udnyttelse og til at sætte næringsfriheden ud af kraft. Jeg har ofte givet udtryk for min stilling til disse spørgsmål, og der vil ikke være grund til at gentage det i dag. Kun synes jeg, at jeg må understrege, at de begreber, man ofte anvender, socialisering og monopoliisering, er to paralleltløbende udviklinger, og hele sagen må ses i forbindelse med denne kendsgerning.

Jeg takker iøvrigt den højtærede minister for den fremsatte redegørelse for prisrestriktionernes fortsatte afvikling og selve prisernes udvikling. Jeg glæder mig over understregningen af, at engrospristallet og detailpristallet af de grunde, som den højtærede minister fremførte, ikke kan følges ad. Jeg tror, at man tidligere har forsyndet sig imod denne kendsgerning, således at